

12 Οκτωβρίου, 1992

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΦΡΙΞΟΣ ΚΟΓΚΟΡΟΖΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΙΤΗΡΩΝ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 389/92).

5 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Επιτροπή Σιτηρών Κύπρου — Υπάλληλοι — Μεταθέσεις — Οι περί Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου (Διάρθρωση και Όροι Υπηρεσίας Υπαλλήλων) Κανονισμοί του 1986 (Κ.Α.Π. 259/86) — Κανονισμός 14(2) — Ένσταση επί της μεταθέσεως υπαλλήλου — Είναι ενδικοφανής προσφυγή — Απόφαση επί της ενστάσεως είναι εκτελεστή διοικητική πράξη.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Μεταθέσεις — Κυριότερος λόγος το Δημόσιο συμφέρον — Πρέπει να σταθμίζονται οι πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας με τις προσωπικές συνθήκες του υπαλλήλου — Μη στάθμιση των παραγόντων αυτών αποτελεί κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας.

15 Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου — Μπορεί να είναι λακωνική — Πρέπει να είναι σαφής για να καθίσταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος.

20 Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του τόσο την αρχική απόφαση μετάθεσής του στην Λεμεσό όσο και την αρνητική απόφαση επί της ενστάσεώς του πάνω στο θέμα.

Ως λόγους ακυρότητας επικαλέστηκε την έλλειψη δέουσας έρευνας και το ανατιολόγητο της απόφασης.

25 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση πρόβαλε ως προδικαστικές ενστάσεις ότι η προσφυγή αναφορικά με την πρώτη απόφαση ήταν εκπρόθεσμη γιατί είχε παρέλθει η προθεσμία των 75 ημερών για

την προσβολή της, η δε προσφυγή κατά της δεύτερης απόφασης ήταν απαράδεκτη γιατί στρεφόταν κατά βεβαιωτικής πράξης εφόσον η επιστολή που είχε υποβάλει ο αιτητής δεν ήταν ένσταση αλλά αίτημα θεραπείας με βάση το Άρθρο 29 του Συντάγματος.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

- (1) Η παράγραφος 3 του Άρθρου 146 του Συντάγματος προβλέπει, για άσκηση προσφυγής, επιτακτική και ανελαστική προθεσμία 75 ημερών από την ημέρα που ο αιτητής λαμβάνει γνώση της προσβαλλόμενης απόφασης. 10

Η προσφυγή εναντίον της απόφασης της 24ης Ιανουαρίου, 1992, είναι απαράδεκτη ως εκπρόθεσμη, γιατί ο αιτητής έλαβε γνώση αυτής πριν τις 20 Φεβρουαρίου, 1992, και η προσφυγή καταχωρίστηκε στις 12 Μαΐου, 1992. 15

- (2) Η σύνταξη ένστασης, με βάση τον Κανονισμό 14(3), επαφίεται στον υπάλληλο. Το λεκτικό της ένστασης δεν είναι ανάγκη να αναφέρει συγκεκριμένες λέξεις. Το Δικαστήριο κοιτάζει την ουσία, το σκοπό και τη διαδικασία που ακολουθήθηκε. Ο αιτητής υπέβαλε αιτιολογημένη ένσταση στο Διευθυντή για να τη διαβιβάσει, προφανέστατα, στην Επιτροπή, όπως και έγινε. 20 25

Το έγγραφο της 20ης Φεβρουαρίου, 1992, είναι ένσταση. Δεν είναι αίτηση θεραπείας με βάση το Άρθρο 29 του Συντάγματος. 30

Η ένσταση προβλέπεται ρητά από τον Κανονισμό 14(2). Καθορίζονται η κανονική προθεσμία μέσα στην οποία μπορεί να υποβληθεί και ο τρόπος υποβολής της - να είναι γραπτή και να αναφέρονται οι λόγοι της ένστασης. 35

Η Επιτροπή έχει καθήκον, με βάση τον Κανονισμό 14(3), να εξετάσει την ένσταση και να αποφασίσει γι'αυτή. Η ένσταση που προβλέπεται στους Κανονισμούς είναι ενδικοφανής προσφυγή. Δεν ταυτίζεται με το γενικό δικαίωμα "του αναφέρεσθαι προς τας αρχάς", που διασφαλίζεται με το Άρθρο 29 του Συντάγματος, ούτε και είναι αίτηση θεραπείας ή αναθεώρησης. Η απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου, 1992, δεν είναι βεβαιωτική, αλλά εκτελεστή διοικητική πράξη, στην οποία ενσωματώθηκε η απόφαση της 24ης Ιανουαρίου, 1992, γιατί ο αιτητής με την ένστασή 40 45

του υπέβαλε νέα στοιχεία. Η απόφαση της 24ης Ιανουαρίου, 1992, έχασε την εκτελεσιτότητά της όταν η δεύτερη εκτελεστή απόφαση κοινοποιήθηκε στον αιτητή.

5 (3) Η μετάθεσή είναι αναγκαίο μέτρο για σκοπούς εύρυθμης
 λειτουργίας της υπηρεσίας, για το γενικό δημόσιο συμφέρον
 και την προστασία των νομίμων δικαιωμάτων ή
 10 συμφερόντων των μελών της υπηρεσίας, περιλαμβανομένης
 της ίσης μεταχείρισης των υπαλλήλων. Ο κυριότερος λόγος
 είναι το δημόσιο συμφέρον, η διασφάλιση της
 αποδοτικότητας και της κανονικής λειτουργίας μιας
 υπηρεσίας, αλλά και η προστασία των νομίμων
 συμφερόντων των υπαλλήλων.

15 Η Επιτροπή πρέπει να προβαίνει στην αναγκαία έρευνα
 των πραγματικών αναγκών της υπηρεσίας και των
 προσωπικών και οικογενειακών περιστάσεων του
 υπαλλήλου, στα οποία να αποδίδει τη δέουσα βαρύτητα
 πριν εκδώσει απόφαση.

20 Εξίσου σημαντικό στοιχείο, που πρέπει να λαμβάνεται
 υπόψη, είναι και η ταλαιπωρία που θα προκληθεί στον
 μετατιθέμενο υπάλληλο και στην οικογένειά του από τη
 μετάθεση.

25 Στην παρούσα υπόθεση, η Επιτροπή, όπως αναφέρει το
 σχετικό πρακτικό, απλώς "έλαβε γνώση" των εγγράφων και
 πιστοποιητικών που υπέβαλε ο αιτητής και αποφάσισε να
 μην αποδεχτεί το αίτημά του.

30 Ο αιτητής είχε προβάλει σοβαρότατους λόγους -
 προσωπικούς, οικογενειακούς και υγείας.

35 Είναι φανερόν, από τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία,
 ότι η Επιτροπή δεν προέβη στη δέουσα έρευνα, ούτε
 απέδωσε σημασία στα στοιχεία αυτά. Εν πάση περιπτώσει,
 δεν απέδωσε στις προσωπικές και οικογενειακές
 περιστάσεις του αιτητή τη σημασία που έπρεπε. Δεν
 φαίνεται από το πρακτικό της να έχει σταθμίσει το
 40 συμφέρον της υπηρεσίας από τη μια πλευρά και την
 προστασία των νομίμων συμφερόντων του υπαλλήλου από
 την άλλη και έτσι να καταλήξει σε απόφαση στην ένστασή
 του.

45 Η Επιτροπή, ως εκ τούτου, άσκησε τη διακριτική της

εξουσία με ελαττωματικό τρόπο και η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αποτέλεσμα κατάχρησης και υπέρβασης εξουσίας.

- (4) Η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης αποτελεί την έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν τη διοίκηση στην απόφασή της, καθώς και παράθεση των κριτηρίων με βάση τα οποία αυτή άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια. Η αιτιολογία μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου. Δεν είναι ανάγκη να είναι μακροσκελής. Μπορεί να είναι και λακωνική, ανάλογα με την περίπτωση. Η αιτιολογία πρέπει να είναι διατυπωμένη με σαφήνεια, να αναφέρονται συγκεκριμένα στοιχεία στα οποία η διοίκηση στήριξε την ουσιαστική κρίση της, ειδικά για την κρίσιμη περίπτωση, σε τρόπο ώστε να είναι εφικτός ο δικαστικός έλεγχος. 5 10 15

Ο δικηγόρος της Επιτροπής δέχθηκε ότι η απόφαση δεν περιέχει καμιά αιτιολογία. Υπέβαλε, όμως, ότι η αιτιολογία αποκαλύπτεται από τα στοιχεία του φακέλου. 20

Κανένα στοιχείο από τα έγγραφα που κατατέθησαν δεν φανερώνει οποιαδήποτε αιτιολογία.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα. 25

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

- Δημοκρατία ν. Ματθαίου, Α.Ε. 832, ημερ. 12/7/90.* 30
- Sentonaris ν. The Greek Communal Chamber (1964) C.L.R. 300.*
- Vafeadis ν. Republic (1964) C.L.R. 454.*
- Pilatsis ν. Republic (1968) 3 C.L.R. 707.* 35
- Pierides ν. Republic (1969) 3 C.L.R. 460.*
- Mouxouris ν. Republic (1972) 3 C.L.R. 43.* 40
- Matheou ν. Republic (1972) 3 C.L.R. 304.*
- Lazarou ν. Republic (1973) 3 C.L.R. 82.*
- Damianou ν. Republic (1973) 3 C.L.R. 282.* 45
- Karayiannis ν. Republic (1980) 3 C.L.R. 39.*

Sofocleous v. Republic (1982) 3 C.L.R. 786·

Isaias v. Republic (1985) 3 C.L.R. 490·

5 *Papadopoulos v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 865·

Zachariou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 969·

10 *Demetriou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2326·

Kammitsis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 384·

Poyiatzis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1003·

15 *Στρατή ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 2018·

Κούνουνα ν. Δημοκρατίας (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 2994·

20 *Ιωάννου ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1919·

*Pancyprian Federation of Labour (PEO) v. Board of Cinematograph
Films Censors and Another* (1965) 3 C.L.R. 27·

25 *Nicolaidis v. Municipality of Latsia* (1987) 3 C.L.R. 1496·

Δημοκρατία και Άλλος ν. Φιλιππίδη (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 292·

Ορφανίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2207·

30 *Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας* (Αρ. 1) (1990) 3 Α.Α.Δ. 2686·

Geno Ltd ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3180.

Προσφυγή.

35

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία μετάθεσαν τον αιτητή από την 1.4.1992, από το Επαρχιακό Γραφείο Λάρνακας στο Επαρχιακό Γραφείο Λεμεσού.

40

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

Κ. Βελάρης, για τους καθ' ων η αίτηση.

45

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής με την προσφυγή αυτή ζητά τις πιο κάτω θεραπείες:-

"1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή 5
απόφαση των καθ' ων η αίτηση, η οποία περιέχεται
στην επιστολή του καθ' ου η αίτηση 2 ημερομ. 18.2.1992
με βάση την οποία μετατίθεται ο αιτητής από την
1.4.1992 από το Επαρχιακό Γραφείο Λάρνακας στο
Επαρχιακό Γραφείο Λεμεσού είναι άκυρη, παράνομη 10
και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος
και ότι συμπαρασύρει σε ακυρότητα ό,τι επηκολούθησε.

2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή 15
απόφαση του καθ' ου η αίτηση 1 που περιέχεται στην
επιστολή 12.3.1992 προς τον αιτητή με βάση την οποία
απορρίφθηκε η ένστασή του και επαναλήφθηκε η
εμμονή στη μετάθεση από 1.4.92 είναι άκυρη και
παράνομη." 20

Η Επιτροπή Σιτηρών Κύπρου, (η "Επιτροπή"), είναι
Οργανισμός Δημοσίου Δικαίου, που ιδρύθηκε και
λειτουργεί με βάση τον περί Ελέγχου Σιτηρών Νόμο,
(Κεφ. 68, Νόμοι Αρ. Α18/60, 54/62, 27/63, 30/64, 83/66,
189/89 και 50/91). 25

Τα θέματα διάρθρωσης υπηρεσίας, διορισμού και
μεταβολής καταστάσεων, περιλαμβανομένης μετάθεσης
των υπαλλήλων της Επιτροπής, ρυθμίζονται από τους
περί Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου (Διάρθρωση και Όροι 30
Υπηρεσίας Υπαλλήλων) Κανονισμούς του 1986, που
δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας
Αρ. 2186 της 7ης Νοεμβρίου, 1986, Παράρτημα Τρίτο,
Μέρος Ι, Κ.Δ.Π. 259/86, σελ. 729.

Οι μεταθέσεις διέπονται από τον Κανονισμό 14 που
έχει:-

"14(1) Ο Διευθυντής μετά από έγκριση της 40
Επιτροπής μπορεί να μεταθέτει οποιοδήποτε υπάλληλο
προς το συμφέρον της υπηρεσίας σε οποιοδήποτε
Τμήμα ή Γραφείο της Επιτροπής άλλο από εκείνο στο

οποίο αυτός διορίστηκε ή και υπηρετεί.

5 (2) Υπάλληλος ο οποίος ενίσταται στη μετάθεση μπορεί μέσα σε 15 ημέρες από την κοινοποίηση σ' αυτόν της μετάθεσης να υποβάλει στην Επιτροπή μέσω του Διευθυντή γραπτή ένσταση στην οποία να αναφέρονται οι λόγοι της ένστασης. Ο υπάλληλος υποχρεούται να συμμορφωθεί προς τη μετάθεση ανεξάρτητα από την ένστασή του.

10

(3) Η Επιτροπή εξετάζει την ένσταση και αποφαινεται για αυτή."

Τα αναντίλεκτα γεγονότα της υπόθεσης είναι:-

15

Ο αιτητής κατέχει τη θέση του Ανώτερου Αποθηκάριου στην υπηρεσία της Επιτροπής. Ήταν τοποθετημένος στο Επαρχιακό Γραφείο Λάρνακας.

20 Στις 30 Απριλίου, 1990, ενόψει του γεγονότος ότι θα άρχιζε διαδικασία πλήρωσης κενών θέσεων Ανώτερου Αποθηκάριου, ο Διευθυντής της Επιτροπής με επιστολή ζήτησε από τον αιτητή να δηλώσει αν ενδιαφερόταν για μετάθεση σε άλλο Επαρχιακό Γραφείο.

25

Ο αιτητής απάντησε αρνητικά.

30 Στις 24 Ιανουαρίου, 1992, αποφασίστηκε η μετάθεση του αιτητή στο Επαρχιακό Γραφείο Λεμεσού από 1η Απριλίου, 1992.

Η απόφαση κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή του Διευθυντή ημερομηνίας 18 Φεβρουαρίου, 1992.

35 Στις 20 Φεβρουαρίου, 1992, ο αιτητής υπέβαλε στο Διευθυντή το παρακάτω έγγραφο:-

"Κύριε,

40 Αναφέρομαι εις την επιστολή σας ημερ. 18/2/92 και αρ. φακ. Π114.1 σχετικά με το πιο πάνω θέμα και παρακαλώ θερμά όπως επανεξετασθή η απόφαση για

μετάθεση μου για τους πιο κάτω οικογενειακούς και προσωπικούς λόγους:

1. Έχω υπό την φροντίδα μου τους υπερήλικους γονείς της γυναίκας μου που είναι κλινήρεις. Η πεθερά μου λόγω του ότι ο γιος της είναι αγνοούμενος έχει πάθει εγκεφαλικό από την στενοχώρια της και είναι εκτός τόπου και χρόνου, και είμαι υποχρεωμένος εις την κατάσταση που ευρίσκεται να τους βοηθώ τα απογεύματα διότι η γυναίκα μου εργάζεται ή να την αντικαθιστώ στη δουλειά της για να τους περιθάλπη. (Πιστ. Γρ. Ευημερίας). 5 10

2. Η γυναίκα μου που είναι εκτοπισμένη καθώς και εγώ (γεγονός που κατά την νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου δρα αποφασιστικά υπέρ μας) εργάζεται στον ιδιωτικό τομέα με υπηρεσία 15 χρόνια και τυχόν παραίτησή της είναι φυσικό ότι θα χάσει όλα της τα δικαιώματα. 15 20

3. Έχω αγοράσει διαμέρισμα τον Οκτώβριο του 1991 και κατοικήσει σ' αυτό την 1-2-92, το δε χρέος μου ανέρχεται στις £23.000= (Πιστ. επισυνάπτεται). 25

4. Είναι αδύνατον να μεταβαίνω από Λάρνακα εις Λεμεσό με το αυτοκίνητό μου διά τον λόγο ότι υποφέρω από καθίζηση των σπονδύλων που προήλθε μετά από αυτοκινητιστικό δυστύχημα, μετά το οποίον έμεινα κλινήρης για 9 μήνες και 1 μήνα εις Αγγλίαν όπου μετέβηκα για θεραπεία. Αποτέλεσμα το δεξί μου πόδι είναι πιο κοντό και άκαμπτο, πράγμα που με δυσκολεύει να οδηγώ σε μεγάλες αποστάσεις. Μετάβασή μου με ταξί θα μου κοστίζει £97.= μηνιαίως, δηλ. £57.= η μηνιαία κάρτα και επιπρόσθετα £40.= από Λεμεσό εις λιμάνι διότι τα δρομολόγια των ταξί δεν θεωρούν το λιμάνι ως όρια Λεμεσού. Θα είναι αδύνατον να εργάζομαι υπερωρίες όταν χρειάζεται διότι η τελευταία γραμμή των ταξί είναι η ώρα 5 μ.μ. που θα έχει ως συνέπεια την μείωση κατά πολύ του εισοδήματός μου. 30 35 40

5. Η γυναίκα μου υποβάλλεται από αρκετό χρόνο, σε ιατρική θεραπεία για γυναικολογικά προβλήματα που απαιτούν σημαντικά έξοδα (Πιστ. επιστυνάπτεται).

5 6. Έχω ήδη εργαστεί σε άλλες Επαρχίες (Αμμοχώστου μέχρι 1972, Κεντρικά και Επαρχιακό Λευκωσίας μέχρι 1984 και Λεμεσού για μικρό χρονικό διάστημα το 1973).

10 7. Είμαι αρχαιότερος του προαχθέντος που παραμένει εις Λάρνακα και αυτού που προάχθηκε και παραμένει στην Λευκωσία.

15 Υπενθυμίζω ότι όταν μου ζητήθηκε τον Απρίλη του 1990 να υποβάλω εάν επιθυμώ αίτηση για μετάθεση δεν εξεδήλωσα τέτοιο ενδιαφέρον ή επιθυμία, προφανώς γιατί ίσχυαν όλοι οι πιο πάνω λόγοι.

20 8. Τέλος αναφέρω ότι από τον πρώτο γάμο μου έχω αποκτήσει ένα γιο 14 ετών που χρήζει της δικής μου φροντίδας και εποπτείας.

25 "Έχω τη γνώμη ότι με βάση τα πιο πάνω θα πρέπει να αναθεωρηθεί."

30 Επισύναψε υποστηρικτικό πιστοποιητικό από το Γραφείο Ευημερίας για την κατάσταση των δύο ηλικιωμένων γονιών της γυναίκας του, στο οποίο αναφέρονται, μεταξύ άλλων, ότι διαμένουν στο Συνοικισμό Καμάρων και ότι η παρουσία του αιτητή και της συζύγου του είναι απαραίτητη, γιατί οι ηλικιωμένοι γονείς χρειάζονται συνεχή φροντίδα και δεν έχουν άλλο συγγενικό πρόσωπο κοντά τους, πιστοποιητικό υγείας της συζύγου του από ειδικό ιατρό, πιστοποιητικά των χρεών του και βεβαίωση για την αγορά του διαμερισμάτος του και του υπόλοιπου του τιμήματος.

40 Με έγγραφο ημερομηνίας 25 Φεβρουαρίου, 1992, ο Διευθυντής έθεσε τα πιο πάνω ως θέμα στη συνεδρία της Επιτροπής που έλαβε χώρα στις 28 Φεβρουαρίου, 1992.

Στις 28 Φεβρουαρίου, 1992, η Επιτροπή έλαβε αρνητική

απόφαση. Το σχετικό πρακτικό έχει:-

"92.7.8 Μετάθεση Ανώτερου Αποθηκάρου

1. Το Δ.Σ. έλαβε γνώση της πρότασης αρ. φακ. 5
Π.114.1. ημερομηνίας 25 Φεβρουαρίου 1992 της
επισυννημμένης επιστολής του Φοίξου Κογκορόξη προς
το Διευθυντή για την μετάθεσή του εις Λεμεσό και των
διαφόρων άλλων πιστοποιητικών. 10
2. Δεν έγινε αποδεκτό το αίτημα του κ. Φοίξου
Κογκορόξη, Ανώτερου Αποθηκάρου στην Λάρνακα
για παραμονή του στο Επαρχιακό Γραφείο Λάρνακος.
(Φακ. Π.114.1.)" 15
- Η αρνητική αυτή απόφαση κοινοποιήθηκε στον αιτητή
με επιστολή του Διευθυντή ημερομηνίας 12 Μαρτίου,
1992.
- Ο δικηγόρος της Επιτροπής πρόβαλε ότι η προσφυγή 20
είναι απαράδεκτη, γιατί:-
- (α) Είναι εκπρόθεσμη, όσον αφορά την πρώτη
θεραπεία και 25
- (β) Η απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου, 1992, δεν είναι
εκτελεστή διοικητική πράξη, αλλά βεβαιωτική.
- Η παράγραφος 3 του Άρθρου 146 του Συντάγματος
προβλέπει, για άσκηση προσφυγής, επιτακτική και 30
ανελαστική προθεσμία 75 ημερών από την ημέρα που ο
αιτητής λαμβάνει γνώση της προσβαλλόμενης απόφασης.
- Η προσφυγή εναντίον της απόφασης της 24ης
Ιανουαρίου, 1992, είναι απαράδεκτη ως εκπρόθεσμη, γιατί 35
ο αιτητής έλαβε γνώση αυτής πριν τις 20 Φεβρουαρίου,
1992, και η προσφυγή καταχωρίστηκε στις 12 Μαΐου,
1992.
- Η προσφυγή αναφορικά με την πρώτη θεραπεία, για 40
τους λόγους που θα εκτεθούν παρακάτω, είναι
απαράδεκτη, γιατί η προσβαλλόμενη απόφαση έπαυσε να

είναι εκτελεστή.

Ο δικηγόρος της Επιτροπής ισχυρίστηκε ότι το έγγραφο του αιτητή της 20ής Φεβρουαρίου, 1992, που έχει
5 προεκτεθεί, είναι αίτημα θεραπείας με βάση το Άρθρο 29 του Συντάγματος και όχι ένσταση σύμφωνα με τον Κανονισμό 14(2). Ο αιτητής δεν έγραψε σ' αυτό την λέξη "ένισταμαι" ή "ένσταση", αλλά "αναθεώρηση". Ο αιτητής δεν προσκόμισε ενώπιον της Επιτροπής οποιοδήποτε
10 αποδεικτικό στοιχείο, αλλά πρόβαλε ισχυρισμούς, χωρίς την εισαγωγή νέων ουσιαστικών στοιχείων, ούτε προσκόμισε "σχετικό ιατρικό πιστοποιητικό στο οποίο να αναφέρεται ότι οι παθήσεις του δικαιολογούσαν
15 αναστολή της μετάθεσής του στο Επαρχιακό Γραφείο της Λεμεσού". Δήλωσε ότι δεν υπάρχει έντυπο ή τύπος ένστασης, αλλά η σύνταξη της ένστασης επαφίεται στον υπάλληλο.

Ο δικηγόρος του αιτητή, από την άλλη πλευρά,
20 εισηγήθηκε ότι το έγγραφο της 20ής Φεβρουαρίου, 1992, είναι ένσταση, σύμφωνα με τον Κανονισμό 14(2), και υποβλήθηκε κανονικά μέσα στην προθεσμία των 15 ημερών στην Επιτροπή μέσω του Διευθυντή. Η Επιτροπή άσκησε την εξουσία της με βάση την παράγραφο (3) του
25 Κανονισμού 14, η απόφασή της είναι εκτελεστή και υπόκειται στην Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου τούτου.

Η σύνταξη ένστασης, με βάση τον Κανονισμό 14(3),
30 επαφίεται στον υπάλληλο. Το λεκτικό της ένστασης δεν είναι ανάγκη να αναφέρει συγκεκριμένες λέξεις. Το Δικαστήριο κοιτάζει την ουσία, το σκοπό και τη διαδικασία που ακολουθήθηκε. Ο αιτητής υπέβαλε αιτιολογημένη ένσταση στο Διευθυντή για να τη
35 διαβιβάσει, προφανέστατα, στην Επιτροπή, όπως και έγινε.

Το έγγραφο της 20ής Φεβρουαρίου, 1992, είναι ένσταση. Δεν είναι αίτηση θεραπείας με βάση το Άρθρο 29
40 του Συντάγματος.

Στο σύγγραμμα του Καθηγητή Π.Δ. Δαγτόγλου -

"Γενικό Διοικητικό Δίκαιο α" 1977 - στη σελ. 222 εξετάζεται "το δικαίωμα του αναφέρεσθαι", που κατοχυρώνεται με τη διάταξη 10, παράγραφο 1, του Ελλαδικού Συντάγματος, η οποία αντιστοιχεί με το 'Αρθρο 29 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας. Στη συνέχεια γίνεται διάκριση με την ενδικοφανή προσφυγή. Στη σελ. 223 διαβάζουμε:-

"3. Από τις 'απλές' αυτές διοικητικές προσφυγές διαφέρει η ενδικοφανής προσφυγή. Όπως μαρτυρεί και το όνομα, πρόκειται για προσφυγή που ο νόμος έχει διαμορφώσει με παρόμοιο τρόπο όπως ένα ένδικο μέσο, με την διαφορά ότι εγείρεται ενώπιον διοικητικού οργάνου και όχι δικαστηρίου. Μια προσφυγή θεωρείται ενδικοφανής μόνο αν ο νόμος την προβλέπει ρητώς και καθορίζει προθεσμία ασκήσεώς της.

Η ενδικοφανής προσφυγή υποβάλλεται στο όργανο που ορίζει εκάστοτε ο νόμος: δηλαδή στο όργανο που εξέδωσε την προσβαλλομένη πράξη, το ιεραρχικώς προϊστάμενο όργανο ή το όργανο που ιδρύει ο νόμος ειδικώς για την κρίση της προσφυγής αυτής."

Η ένσταση προβλέπεται ρητά από τον Κανονισμό (2). Καθορίζονται η κανονική προθεσμία μέσα στην οποία μπορεί να υποβληθεί και ο τρόπος υποβολής της - να είναι γραπτή και να αναφέρονται οι λόγοι της ένστασης.

Η Επιτροπή έχει καθήκον, με βάση τον Κανονισμό (3), να εξετάσει την ένσταση και να αποφασίσει γι' αυτή. Η ένσταση που προβλέπεται στους Κανονισμούς είναι ενδικοφανής προσφυγή. Δεν ταυτίζεται με το γενικό δικαίωμα "του αναφέρεσθαι προς τας αρχάς", που διασφαλίζεται με το 'Αρθρο 29 του Συντάγματος, ούτε και είναι αίτηση θεραπείας ή αναθεώρησης.

Η απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου, 1992 δεν είναι βεβαιωτική, αλλά εκτελεστή διοικητική πράξη, στην οποία ενσωματώθηκε η απόφαση της 24ης Ιανουαρίου, 1992, γιατί ο αιτητής με την ένστασή του υπέβαλε νέα

στοιχεία. Η απόφαση της 24ης Ιανουαρίου, 1992, έχασε την εκτελεσιμότητά της όταν η δεύτερη εκτελεστή απόφαση κοινοποιήθηκε στον αιτητή. (Βλ. **Δημοκρατία της Κύπρου ν. Γεώργιου Ματθαίου**, Αναθεωρητική 5 Έφεση Αρ. 832, (Απόφαση δόθηκε στις 12 Ιουλίου, 1990)).

Ο αιτητής πρόβαλε ως λόγους ακυρότητας την έλλειψη δέουσας έρευνας και έλλειψη αιτιολογίας.

10

Οι αρχές που διέπουν τη μετάθεση και το δικαστικό έλεγχο αυτής έχουν αναπτυχθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων - (βλ., μεταξύ άλλων, **Stavros Sentonaris and The Greek Communal Chamber, through The Director of Greek Education** (1964) C.L.R. 300· **Costas Vafeadis and The Republic of Cyprus, through The Public Service Commission** (1964) C.L.R. 454· **Simos Pilatsis v. Republic (Minister of Education and Another)** (1968) 3 C.L.R. 707· **Nicos Pierides v. Republic (Public Service Commission)** (1969) 3 C.L.R. 460· **Christos P. Mouzouris v. Republic (Public Service Commission)** (1972) 3 C.L.R. 43· **Andreas Mathiou v. Republic (Public Service Commission)** (1972) 3 C.L.R. 304· **Sofoclis Lazarou v. Republic (Educational Service Committee)** (1973) 3 C.L.R. 82, 90· **Damianos K. Damianou v. Republic (Minister of Interior and Another)** (1973) 3 C.L.R. 282· **Karayiannis v. Republic** (1980) 3 C.L.R. 39· **Sofocleous v. Republic** (1982) 3 C.L.R. 786, 795· **Isaias v. Republic** (1985) 3 C.L.R. 490, 30 491, 492· **Papadopoulos v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 865· **Zachariou v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 969· **Demetriou v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 2326· **Kammitis v. Republic** (1987) 3 C.L.R. 384· **Poyiatjis v. Republic** (1987) 3 C.L.R. 1003, 1008· **Χριστίνα Σταυρινίδου Στρατή ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**, Υπόθεση Αρ. 159/88, (Απόφαση δόθηκε στις 13 Σεπτεμβρίου, 1989)· **Δρ. Στυλιανή Πέτρου Κούνουνα ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**, Υπόθεση Αρ. 46/86, (Απόφαση δόθηκε στις 9 Δεκεμβρίου, 1989)· **Ζαχαρίας Ιωάννου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**, Υπόθεση 40 Αρ. 128/90, (Απόφαση δόθηκε την 1η Ιουνίου, 1990)).

Η μετάθεση είναι αναγκαίο μέτρο για σκοπούς εύρυθμης λειτουργίας της υπηρεσίας, για το γενικό

δημόσιο συμφέρον και την προστασία των νομίμων δικαιωμάτων ή συμφερόντων των μελών της υπηρεσίας, περιλαμβανομένης της ίσης μεταχείρισης των υπαλλήλων. Ο κυριότερος λόγος είναι το δημόσιο συμφέρον, η διασφάλιση της αποδοτικότητας και της κανονικής λειτουργίας μιας υπηρεσίας, αλλά και η προστασία των νομίμων συμφερόντων των υπαλλήλων. 5

Η Επιτροπή πρέπει να προβαίνει στην αναγκαία έρευνα των πραγματικών αναγκών της υπηρεσίας και των προσωπικών και οικογενειακών περιστάσεων του υπαλλήλου, στα οποία να αποδίδει τη δέουσα βαρύτητα πριν εκδώσει απόφαση. 10

Εξίσου σημαντικό στοιχείο, που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, είναι και η ταλαιπωρία που θα προκληθεί στον μετατιθέμενο υπάλληλο και στην οικογένειά του από τη μετάθεση. 15

Στην παρούσα υπόθεση, η Επιτροπή, όπως αναφέρει το σχετικό πρακτικό, απλώς "έλαβε γνώση" των εγγράφων και πιστοποιητικών που υπέβαλε ο αιτητής και αποφάσισε να μην αποδεχτεί το αίτημά του. 20

Ο αιτητής είχε προβάλει σοβαρότατους λόγους - προσωπικούς, οικογενειακούς και υγείας. 25

Είναι φανερό, από τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία, ότι η Επιτροπή δεν προέβη στη δέουσα έρευνα, ούτε απέδωσε σημασία στα στοιχεία αυτά. Εν πάση περιπτώσει, δεν απέδωσε στις προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις του αιτητή τη σημασία που έπρεπε. Δεν φαίνεται από το πρακτικό της να έχει σταθμίσει το συμφέρον της υπηρεσίας από τη μια πλευρά και την προστασία των νομίμων συμφερόντων του υπαλλήλου από την άλλη και έτσι να καταλήξει σε απόφαση στην ένστασή του. 30 35

Η Επιτροπή, ως εκ τούτου, άσκησε τη διακριτική της εξουσία με ελαττωματικό τρόπο και η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αποτέλεσμα κατάχρησης και υπέρβασης εξουσίας. 40

Η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης αποτελεί την έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν τη διοίκηση στη απόφασή της, καθώς και παράθεση των κριτηρίων με βάση τα οποία αυτή άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια. Η αιτιολογία μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου. Δεν είναι ανάγκη να είναι μακροσκελής. Μπορεί να είναι και λακωνική, ανάλογα με την περίπτωση. Η αιτιολογία πρέπει να είναι διατυπωμένη με σαφήνεια, να αναφέρονται συγκεκριμένα στοιχεία στα οποία η διοίκηση στηρίξε την ουσιαστική κρίση της, ειδικά για την κρινόμενη περίπτωση, σε τρόπο ώστε να είναι εφικτός ο δικαστικός έλεγχος. - (Βλ., μεταξύ άλλων, *Pancyprian Federation of Labour (PEO) and 1. Board of Cinematograph Films Censors, 2. Minister of Interior of the Republic of Cyprus* (1965) 3 C.L.R. 27· *Nicolaides v. Municipality of Latsia* (1987) 3 C.L.R. 1496· *Κυπριακή Δημοκρατία και Άλλος ν. Σταύρου Φιλίππιδη*, Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 862, 863, (Απόφαση δόθηκε στις 14 Φεβρουαρίου, 1989)· *Δημήτριος Ορφανίδης και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπόθεσις Αρ. 416/88 και 445/88, (Απόφαση δόθηκε στις 25 Ιουνίου, 1990)· *Σάββας Κ. Κλεάνθους ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπόθεση Αρ. 630/88, (Απόφαση δόθηκε στις 31 Ιουλίου, 1990)· *Geno Ltd. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπόθεση Αρ. 670/91, (Απόφαση δόθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου, 1992)).

Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ολότελα αναιτιολόγητη.

Ο δικηγόρος της Επιτροπής δέχθηκε ότι η απόφαση δεν περιέχει καμιά αιτιολογία. Υπέβαλε, όμως, ότι η αιτιολογία αποκαλύπτεται από τα στοιχεία του φακέλου.

Κανένα στοιχείο από τα έγγραφα που κατατέθησαν δεν φανερώνει οποιαδήποτε αιτιολογία.

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή επιτυγχάνει.

Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται.

Στυλιανίδης, Δ. Κογκορόζης ν. Επ. Σιτηρών Κύπρου κ.α. (1992)

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.